

Indvielse af Valgmenighedskirken i Askov.

Søndag den 28. Jan., ikke et halvt Aar efter Grundstenens Nedlæggelse, stod Kirken færdig til at modtage sin Indvielse. Kirken er opført af Murermester Andersen, Askov, efter Tegning af Arkitekt Rolf Schrøder. Den har kostet ca. 22,000 Kr. at opføre. Dette maa nok siges at være billigt, naar Hensyn tages til dens Rummelighed; men foruden gratis Kjørsel fra Beboerne er der ydet betydelige Gaver fra Venner rundt om i Landet. Pastor Helweg har skænket Døbefadet. Døbefonten er skænket af Fabrikant Brodersen, Bornholm. Forstander Schrøder har skænket Lysestagerne. Fra Ryslinge Valgmenighed har den modtaget en syvarmet Lysestage, Alterkalk og Diske. Fra Arkitekt Mikkelsen, Odense, 2 Lysekroner, fra Læge Bojesen, Vejen, Skammelen. Alterdugen er skænket af Fru Eickhoff, Kjøbenhavn.

Det var en glædelig Dag for Egnen, da Kirkeklokkerne første Gang sendte deres kaldende Toner ud over den festklædte By. Kirken hører jo ikke umiddelbar til Skolen, og dog er det ligesom den danner en Krone over hele det Arbejde, der i Aarenes Løb er udrettet, og som danner Grundlaget for den. Man mærkede Feststemningen ikke alene hos Byens Beboere, men ogsaa hos de mange, der fra fjærn og nær var mødte til Festen.

Allerede Dagen før var Skolens Venner, for største Delen gamle Elever, strømmede til Byen i hundredvis fra alle Egne af Landet.

Der var udsendt Billetter til over 900, og endnu flere havde givet Møde, saa da der endnu manglede en halv Time i, at Højtideligheden skulde begynde, var enhver Plads i den rummelige Kirke optaget.

Indvielse af Valgmenighedskirken i Askov.

Søndag den 28. Jan., ikke et halvt Aar efter Grundstenens Nedlæggelse, stod Kirken færdig til at modtage sin Indvielse. Kirken er opført af **Murermester Andersen**, Askov, efter Tegning af **Arkitekt Rolf Schrøder**. Den har kostet ca. 22,000 Kr. at opføre. Dette maa nok siges at være billigt, naar Hensyn tages til dens Rummelighed; men foruden gratis Kjørsel fra Beboerne er der ydet betydelige Gaver fra Venner rundt om i Landet. **Pastor Helweg** har skænket Døbefadet. Døbefonten er skænket af **Fabrikant Brodersen**, Bornholm. **Forstander Schrøder** har skænket Lysestagerne. Fra Ryslinge Valgmenighed har den modtaget en syvarmet Lysestage, Alterkalk og Diske. Fra **Arkitekt Mikkelsen**, Odense, 2 Lysekroner, fra **Læge Bojesen**, Vejen, Skammelen. Alterdugen er skænket af **Fru Eickhoff**, Kjøbenhavn.

Det var en glædelig Dag for Egnen, da Kirkeklokkerne første Gang sendte deres kaldende Toner ud over den festklædte By. Kirken hører jo ikke umiddelbar til Skolen, og dog er det ligesom den danner en Krone over hele det Arbejde, der i Aarenes Løb er udrettet, og som danner Grundlaget for den. Man mærkede Feststemningen ikke alene hos Byens Beboere, men ogsaa hos de mange, der fra fjærn og nær var mødte til Festen.

Allerede Dagen før var Skolens Venner, for største Delen gamle Elever, strømmede til Byen i hundredvis fra alle Egne af Landet.

Der var udsendt Billetter til over 900, og endnu flere havde givet Møde, saa da der endnu manglede en halv Time i, at Højtideligheden skulde begynde, var enhver Plads i den rummelige Kirke optaget.

Hele Provstiets Præsteskab og omtrent alle Landets Valgmenighedspræster, ialt over 30 Præster, var mødte i Ornat. — Blandt andre Gjæster saas Borgmester Schjørring, Kolding, og Folkethingsm. Harald Holm.

Højtideligheden begyndte med Salmen „Den signede Dag med Fryd vi se“, hvorefter Sangforeningen sang en Kantate, der var skrevet af Højskoleforstander Rasmus Nielsen, Særslev.

Efter at Pastor Feilberg havde læst Indgangsbønnen, talte

Biskop Gøtzsche. Han dvælede ved Herrens Ord til Martha: „Martha, Martha, du gjør dig Bekymring og Uro med mange Ting, men et er fornødent. Marie har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende.“ I vore Dage, da alt er Uro og Travlhed og alle søge at komme ind i Kapløbet, da trænge Menneskene til at sætte sig, hvor Marie sad, ved Herrens Fødder. Netop nu, hvor man har saa mange Nødvendigheder, nu trænges der til at samles om det ene fornødne. Det ejendommelige ved denne Kirke er, at den slutter sig saa nær til Højskolen. Denne Skole, der ved Aandens Hjælp søger at give de mange unge Indblik i, hvad der er sandt og godt og dog er det ikke nok, hvis han, der er Aand over Aander, ikke fik dem i Tale. Det maa til, dersom der skal komme Ro over Hjærterne.

Naar vi herefter høre Klokkernes hellige Slag, som kan faa de betyngede Hjærter til at lytte, vil den samle Menigheden her for at høre Ordet om Synd og Naade og Frelse ved Jesus Kristus som det ene fornødne, for at vi kan faa en salig Død.

I Herrens Ord til Martha laa heller ingen Dadelen. Martha var ikke vantro eller verdsligsindet; men hun lagde sin Glæde for Herren for Dagen paa en anden Maade end Marie. Hun vilde gjøre sit bedste for at alt kunde blive saa godt som muligt, medens Marie vilde modtage fra Herren; og denne Forskjel vil altid træde frem. Der er nogen, der altid vil stræbe efter at gjøre noget for Jesus, medens andre sætte sig ved hans Fødder og berede sig til at modtage. Dette er værd at lægge Mærke til, da det sætter sit Stempel paa de store Kirkeafdelinger. Der var en Tid, da vor Kirkeafdeling gjorde

Hele Provstiets Præstestab og omtrent alle Landets Valgmenighedspræster, i alt over 30 Præster, var mødte i Ornat. — Blandt andre Gjæster saas **Borgmester Schjørring**, Kolding, og **Folkethingsm. Harald Holm**.

Højtideligheden begyndte med Salmen „Den signede Dag med Fryd vi se“, hvorefter Sangforeningen sang en Kantate, der var skrevet af Højskoleforstander **Rasmus Nielsen, Særslev**.

Efter at **Pastor Feilberg** havde læst Indgangsbønnen, talte

Biskop Gøtzsche. Han dvælede ved Herrens Ord til Martha: „Martha, Martha, du gjør dig Bekymring og Uro med mange Ting, men et er fornødent. Marie har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende.“ I vore Dage, da alt er Uro og Travlhed og alle søge at komme ind i Kapløbet, da trænge Menneskene til at sætte sig, hvor Marie sad, ved Herrens Fødder. Netop nu, hvor man har saa mange Nødvendigheder, nu trænges der til at samles om det ene fornødne. Det ejendommelige ved denne Kirke er, at den slutter sig saa nær til Højskolen. Denne Skole, der ved Aandens Hjælp søger at give de mange unge Indblik i, hvad der er sandt og godt og dog er det ikke nok, hvis han, der er Aand over Aander, ikke fik dem i Tale. Det maa til, dersom der skal komme Ro over Hjærterne.

Naar vi herefter høre Klokkernes hellige Slag, som kan faa de betyngede Hjærter til at lytte, vil den samle Menigheden her for at høre Ordet om Synd og Naade og Frelse ved Jesus Kristus som det ene fornødne, for at vi kan faa en salig Død.

I Herrens Ord til Martha laa heller ingen Dadelen. Martha var ikke vantro eller verdsligsindet; men hun lagde sin Glæde for Herren for Dagen paa en anden Maade end Marie. Hun vilde gjøre sit bedste for at alt kunde blive saa godt som muligt, medens Marie vilde modtage fra Herren; og denne Forskjel vil altid træde efter at gjøre noget for Jesus, medens andre sætte sig ved hans Fødder og berede sig til at modtage. Dette er værd at lægge Mærke til, da det sætter sit Stempel paa de store Kirkeafdelinger. Der var en Tid, da vor Kirkeafdeling gjorde

alt for Herren. Der er et stort Arbejde at gjøre blandt Hedningerne og for de fattige og sorgfulde, for dem som lide og ere beymrede og meget mere, og det er smukt og sundt at arbejde for at afhjælpe de mange Brøst. Men hvor sandt dette er, saa maa vi dog ikke glemme Herrens Ord om Marie: „Hun har valgt den gode Del.“ Thi hvad vi kan gjøre for Jesus er kun stykkevis, men hvad Herren gjør, det er helt og stort.

Gid da denne Menighed maa først og fremmest som Marie finde Sæde ved Herrens Fødder og derved faa Lyst til at følge Jesus og faa Sind til at staa op og gjøre et Arbejde for Herrens Sag, der er Menighedens rette Sag.

Biskoppen indviede nu de kirkelige Monstranser til Menighedens Brug, og efter nogle inderlige Ord til Pastor Helweg oplæste han den biskoppelige Collats, der indsatte Pastor Helweg som Menighedens Præst.

Efter Salmen: „Vor Gud han er saa fast en Borg“ besteg Pastor Helweg Prædikestolen og talte over Herrens Ord, som det stærke Ord. Han gik ud fra Fortællingen om Jesus, da han ved Aftentide gik over Bølgerne ud til sine Disciple i Skibet, der sejlede paa Søen. Hvorledes Apostelen Peder havde den stærke Tro paa Herren, at naar han sagde til Apostelen kom herud, da kunde ogsaa han gaa paa det bølgende Hav. Den Røst, som kunde stille Stormen paa Havet, maatte den lyde til os, da kunde vi trygt gaa over det svælgende Dyb. Herrens Ord er det stærke Ord, som kan løfte en Synder og bære ham frem mod de dybe Længsler. Det var hans Haab, at det Ord maatte lyde tidt, saa Herrens Folk kunde drages og løstes af det, da først dannedes der en Menighed og saa byggedes der en Kirke.

alt for Herren. Der er et stort Arbejde at gjøre blandt Hedningerne og for de fattige og sorgfulde, for dem som lide og ere bekymrede og meget mere, og det er smukt og sundt at arbejde for at afhjælpe de mange Brøst. Men hvor sandt dette er, saa maa vi dog ikke glemme Herrens Ord om Marie: „Hun har valgt den gode Del.“ Thi hvad vi kan gjøre for Jesus er kun stykkevis, men hvad Herren gjør, det er helt og stort.

Gid da denne Menighed maa først og fremmest som Marie finde Sæde ved Herrens Fødder og derved faa Lyst til at følge Jesus og faa Sind til at staa op og gjøre et Arbejde for Herrens Sag, der er Menighedens rette Sag.

Biskoppen indviede nu de kirkelige Monstranser* til Menighedens Brug, og efter nogle inderlige Ord til Pastor Helweg oplæste han den biskoppelige Collats* der indsatte **Pastor Helweg** som Menighedens Præst.

Efter Salmen: „Vor Gud han er saa fast en Borg“ besteg **Pastor Helweg** Prædikestolen og talte over Herrens Ord, som det stærke Ord. Han gik ud fra Fortællingen om Jesus, da han ved Aftentide gik over Bølgerne ud til sine Disciple i Skibet, der sejlede paa Søen. Hvorledes Apostelen Peder havde den stærke Tro paa Herren, at naar han sagde til Apostelen kom herud, da kunde ogsaa han gaa paa det bølgende Hav. Den Røst, som kunde stille Stormen paa Havet, maatte den lyde til os, da kunde vi trygt gaa over det svælgende Dyb. Herrens Ord er det stærke Ord, som kan løfte en Synder og bære ham frem mod de dybe Længsler. Det var hans Haab, at det Ord maatte lyde tidt, saa Herrens Folk kunde drages og løstes af det, da først dannedes der en Menighed og saa byggedes en Kirke.

Med Salmen: „Der er en Vej som Verden ikke kjender“, sluttedes Gudstjenesten.

Ved Gudstjenesten om Eftermiddagen talte Højskoleforstander Schrøder om Kirkeklokkerne som de ædle Malme.

Det var derfra, de andre Malme, Kunst og Viden, skulde hente deres Glans og hente Kraften, saa de kunde vedblive at lyde. Han udtalte sin Glæde over, at han nu efter i over en Menneskealder sammen med sine Hjælpere havde arbejdet paa, at oplade Ungdommens Øje for alt skønt og stort herved, ikke alene havde det ydre Apparat i Orden, men havde de ædle Malme til at lyde over Skolens Gjerning, saa denne Gjerning vil blive fortsat og saa Glans fra de ædle Malme.

Til sidst talte Pastor Poulsen, Ryslinge, om Hviledagen. Det skulde være en Hviledag baade for Sjæl og Legeme, ikke som Jødernes der kun var en Hviledag for Legemet. Men Sjælens Hviledag bestod i at man gav denne Dag det størst mulige aandelige Indhold, saa det kunde blive en Opbyggelsesdag. Paa denne Dag maatte Tankerne søge til de høje Steder og der hente Sjælen et Forraad af Tro, Haab og Kjærlighed.

Derefter sluttede Pastor Helweg med en Bøn, og den store Forsamling spredtes ud over Byen til de gjæstfri Værter, hvor der tilbragtes en behagelig Aften i Samvær med gamle Højskolekammerater.

Med Salmen: „Der er en Vej som Verden ikke kjender“, sluttedes Gudstjenesten.

Ved Gudstjenesten om Eftermiddagen talte Højskoleforstander Schrøder om Kirkeklokkerne som de ædle Malme.

Det var derfra, de andre Malme, Kunst og Viden, skulde hente deres Glans og hente Kraften, saa de kunde vedblive at lyde. Han udtalte sin Glæde over, at han nu efter i over en Menneskealder sammen med sine Hjælpere havde arbejdet paa, at oplade Ungdommens Øje for alt skønt og stort herved, ikke alene havde det ydre Apparat i Orden, men havde de ædle Malme til at lyde over Skolens Gjerning, saa denne Gjerning vil blive fortsat og saa Glans fra de ædle Malme.

Til sidst talte Pastor Poulsen, Ryslinge, om Hviledagen. Det skulde være en Hviledag baade for Sjæl og Legeme, ikke som Jødernes der kun var en Hviledag for Legemet. Men Sjælens Hviledag bestod i at man gav denne Dag det størst mulige aandelige Indhold, saa det kunde blive en Opbyggelsesdag. Paa denne Dag maatte Tankerne søge til de høje Steder og der hente Sjælen et Forraad af Tro, Haab og Kjærlighed.

Derefter sluttede Pastor Helweg med en Bøn, og den store Forsamling spredtes ud over Byen til de gjæstfri Værter, hvor der tilbragtes en behagelig Aften i Samvær med gamle Højskolekammerater.

Rolf Schroeder (1872-1948) Arkitekt og Ludvig Schrøders nevø.

Aksel Heinrich Saxtorph Helweg (1853-1914)

Meget søgt præst i Onsbjerg på Samsø 1895-97 og derefter i Askov 1900-1914.

Ludvig Schrøder (1836-1908)

Forstander på Rødding Højskole 1862-64 og på Askov Højskole 1865-1908.

Harald Holm (1848-1903) Folketingsmand for Venstre med interesse for folkehøjskolesagen.

Rasmus Nielsen (1863-1964) Elev på Testrup og Askov højskolerne.

Køber 1906 Særslev Højskole på Nordfyn - og leder den til 1928.

Henning Frederik Feilberg (1831-1921)

Folkemindeforsker, sognepræst og lærer på Askov Højskole.

Carl Viggo Gøtzsche (1833-1901)

Biskop i Ribe fra 1895. Præget af Indre Mission.

Pastor Karl Poulsen var præst i Ryslinge frimenighed 1885-1918.

Monstrans: Egl. genstand til opbevaring af det indviede nadverbrød.

Collat: Et af biskoppen udstedt bevis for, at en person er rettelig kaldet til et præsteembede.